

Om 05.00 uur laten we de wekker aflopen en om 05.30 uur zijn we al op pad. Ken blijft nog wat liggen. Hij denkt er tevens aan om een stuk door de vallei te volgen om toch nog op tijd in Nice aan te komen. We zullen Ken dan ook niet meer zien.

Auron is vooral een skigebied met maar liefst 135 km pistes. Rond 08.00 uur maken we koffie en nemen we ons ontbijt.

We zien in de verte vier patous die een kudde schapen bewaken. De schapen zitten achter een afsluiting. De patous blaffen al van ver en als we tot op zowat honderd meter van de kudde komen lopen de patous blaffend op ons af.

We laten de patous naderen en wijzelf stappen traagjes achteruit. De patous zijn evenwel niet agressief en laten ons met rust.

We passeren het dorpje Roya maar buiten een kerkje en een paar huizen is er niet veel te zien. In de onmiddellijke omgeving krijgen we wel zicht op een spectaculaire waterval.

We beginnen aan de klim van de Col de Crousette. Het is een lange en toch wel lastige klim.

We naderen een bergriiviertje. Een franse tiener is er hopeloos op zoek om zonder natte voeten het rivierviertje over te steken. Ze heeft lage schoenen aan en uiteindelijk steekt ze het water, met onze hulp, over maar het lukt haar niet om haar voeten droog te houden.

Op weg naar de Col moeten we terug over meerdere sneeuwvelden. We doen deze oversteken vrij behoedzaam.

Op de Col nemen we een verkeerde afslag en pas nadat we een paar honderd meter gedaald zijn beseffen we dit. Met behulp van de gps nemen we de kortste weg terug door los gesteente.

Tterug op de Col aangekomen moet Henk toch even een rustpauze inlassen. De klim via het losse gesteente is hem immers niet zo goed bevallen.

Door het nemen van de verkeerde weg hebben we zowat anderhalf uur verloren. We kunnen dit niet meer inhalen en we halen dan ook niet de refuge die we hadden voorzien. We besluiten dan maar om te bivakkeren.

Onze tent staat nog maar pas opgesteld als er een opzichter naar ons toe komt. Er is geen ontkomen aan, we mogen er niet blijven staan. Na wat onderhandelen krijgen we dan toch de toelating om enkele honderden meter verder onze bivak op te slaan.

De opzichter gaat met ons mee tot op de plaats waar we mogen staan. Bivakkeren in het park is eigenlijk ten strengste verboden maar op deze plaats krijgen we dan toch, uitzonderlijk, de toelating. Blijkt dat we te dicht bij een nest lammergieren zaten. Honderd dagen geleden heeft men hier in dit gebied vier lammergieren los gelaten, twee vrouwtje en twee mannetjes. Ondertussen heeft er zich een koppeltje gevormd dat zijn nest had gebouwd in de buurt waar wij onze tent wilden opstellen.

Dinsdag 9 juli 2013

- Van : Vignoms 1.600 m
- Naar : Saint-Dalmas-Valdeblore 1.630 m
- Afstand : 29 km
- Stijgen : 1.300 m
- Dalen : 1.800 m
- Duur : 13 uur

De lammergieren worden de klok rond bewaakt door een zestal personen die steeds patrouilleren rond de berg waar de gieren hun nest hebben. Om 06.00 uur merken we twee personen op, gewikkeld in dekens en voorzien van een serieuze verrekijker om de gieren te observeren en om verstoorders te vatten.

We komen terug een kudde schapen tegen die bewaakt worden door patous. Het zijn wederom zachtvaardige honden. Vorig jaar hebben we te maken gehad met agressieve patous maar dit jaar valt het al bij al best mee.

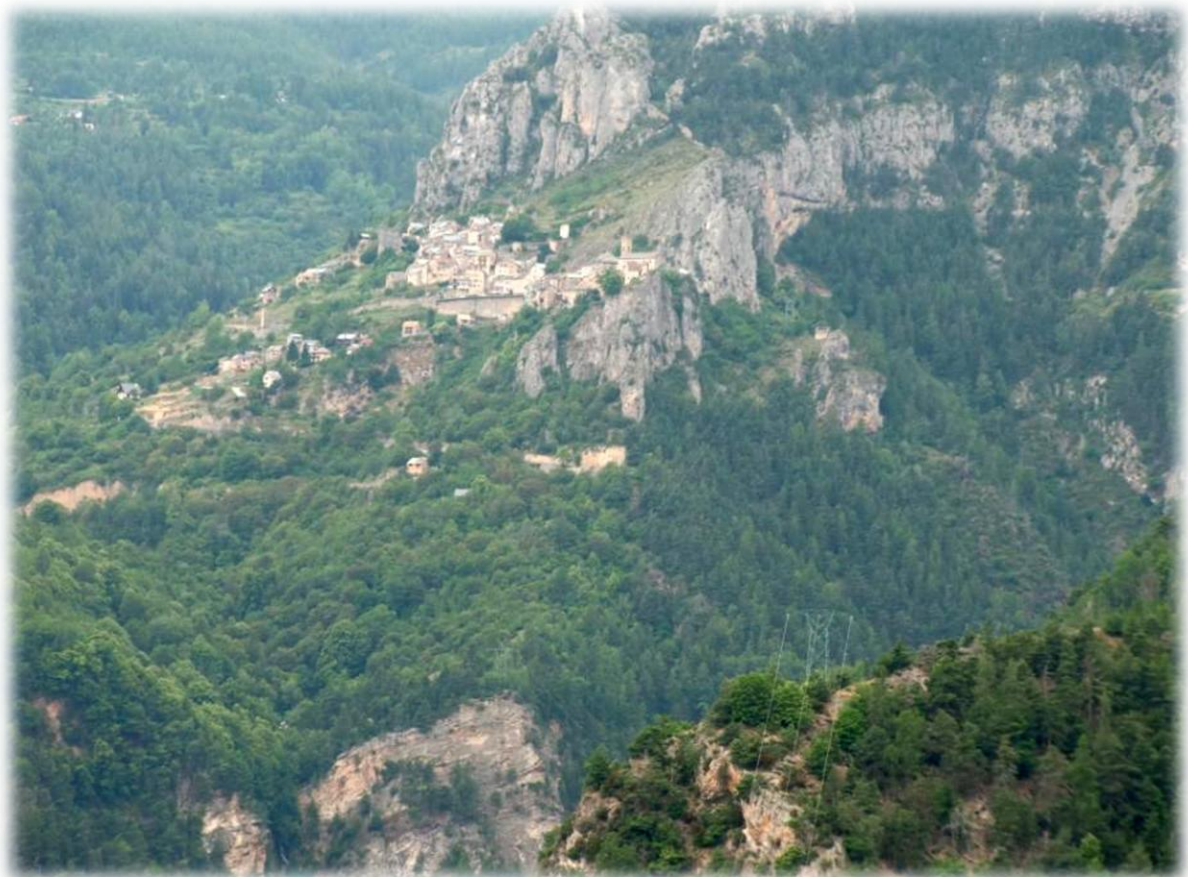

We ontbijten in de refuge Longon. Normaal gezien hadden we hier gisteren de nacht moeten doorbrengen maar we waren zo ver niet geraakt. Het wordt vandaag dan ook een lange dag.

We zien af en toe de lammergieren hoog boven onze hoofden rondcirkelen. De lammergier voedt zich voor 80% met botten van kadavers. Door de grote snavelopening kan hij botten tot 18 cm groot in een keer doorslikken. Grotere botten neemt hij mee in zijn vlucht en laat ze op rotsen kapot vallen. Botten bevatten naast kalk veel eiwit en het merg is eveneens voedzaam. Deze vogel kan minutenlang in de lucht rondcirkelen zonder een enkele vleugelslag of langer met een of twee krachtige vleugelslagen.

In het bergdorpje Roure gaan we iets drinken in het restaurant. Even later komen er nog twee Nederlanders binnen die eveneens de GR5 aan het lopen zijn.

Roure is gebouwd op de flank van een berg. Het heeft een mooi kerkje. Het dorpje heeft vrijwel enkel maar smalle straatjes waar geen auto's kunnen rijden.

De meeste straatjes, het zijn eigenlijk maar steegjes, zijn slechts één meter breed. De bewoners storen zich niet aan de steegjes en er is zelfs een bewoner die een straatnaambordje boven zijn brievenbus heeft opgehangen die verwijst naar een bekende straat.

We komen terug meerdere keren de groep Fransen tegen. Dat de ene patou de andere niet is blijkt uit bovenstaande foto. Een patou is de groep Fransen gevolgd van in de bergen en heeft zijn kudde schapen verlaten. De Fransen zitten verveeld met de zaak en zijn zinnens om de patou af te leveren op het gemeentehuis.

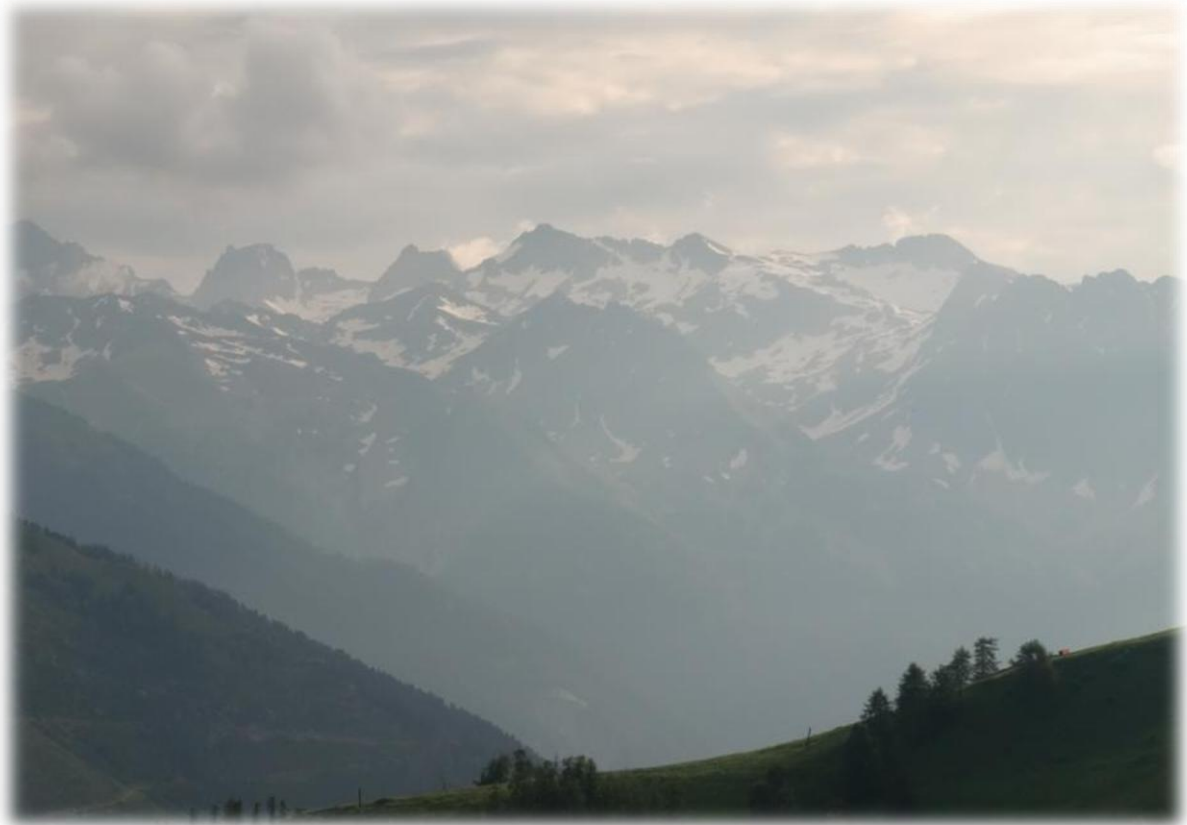

We kunnen terug gebruik maken van een camping. De uitbaatster van de camping is zelfs zo vriendelijk dat zij al onze was in de machine steekt en ze brengt hem 's avonds droog naar de tent. In het dorp is ook een winkeltje waar we onze inkopen doen. Koken doen we op de camping want het restaurant is dicht.

Woensdag 10 juli 2013

- Van : Saint-Dalmas-Valdebllore 1.630 m
- Naar : Utelle 800 m
- Afstand : 26 km
- Stijgen : 1.300 m
- Dalen : 1.700 m
- Duur : 10 uur

We zijn terug vroeg opgestaan want we hebben een zware dag voor de boeg. De plaatselijke bakker was nog niet open maar van de campinguitbaatster wisten we dat we op de deur mochten kloppen en dat men ons dan wel zou bedienen wat ook gebeurde.

Eens we aan de klim beginnen ontmoeten we twee Fransen die hun bivak hadden opgeslagen buiten het dorp. We zullen ze de volgende dagen nog ontmoeten. Zij maken geen gebruik van een camping, gaan niet uit eten en doen zelfs geen terrasje. Zij komen enkel naar het dorp om water te halen en brood te kopen.

De lammergier laat zich niet meer zien. Hij heeft eigenlijk een witte borst, maar hij heeft de gewoonte deze met rode klei te bestrijken. De witte kop en lange staart zijn een goed kenmerk. Hij is 105–125 cm lang en de spanwijdte van zijn vleugels bedraagt van 231–285 cm. Het zijn dan ook imposante dieren.

De naam "lammergier" stamt uit de tijd, dat men dacht dat de vogel op lammeren en zelfs op kinderen joeg. In Europa is dat een van de redenen geweest dat het dier vrijwel is uitgestorven; lange tijd werd er jacht op gemaakt.

Henk heeft de voorbije nacht meermaals wolven horen huilen. In Frankrijk zijn wolven beschermd. De overheid betaalt tevens een vergoeding in geval een wolf schade heeft veroorzaakt (bijvoorbeeld aan pluimvee).

Indien wolven schapen hebben aangevallen wordt er enkel een vergoeding uitgekeerd op voorwaarde de kudde bewaakt werd door patous. Vandaar dat de meeste kudden schapen bewaakt worden door patous. Een enkele patou kan het niet opnemen tegen meerdere wolven. Het is om deze reden dat de schapen meestal door minstens 4 patous worden bewaakt maar soms zien we dat er bij een kudde schapen om en bij de 10 patous lopen.